

126

திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு ஆலவாய்

(மதுரை)

வடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை,
தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

Q23'.38.21195

NSD

77272

திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு ஆலவாய்

(மதுரை)

வரலாற்றுச் சுருக்கம், தேவாரத்
திருப்பதிகம் முதலியன.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து

இருபதாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

விசிறுதியாண்டு புரட்டாசித் திங்கள் கள ஆம் நாள்

வழிபாட்டிற்கு ஏழுந்தருளியதன் நினைவாக வெளிவருவன.

திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரது

காந்தைப் புலவர் கல்லூரி விரிவுரையாளர்

திரு ச. பாலசுந்தரம் அவர்களால்

தொகுக்கப் பெற்றன.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் திருவாவடுதுறை.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருளடக்கம்.

Q23:38:21195

N50

திருமுறை
எண். பக்கம்.

1.	தலவாலாறு		1
	திருஞானசம்பந்தர்		
2.	வேயுறு தோளிப் (கோளறு) பதிகம்	2	1
3.	மங்கையர்க்கரசி திரு வாலவாய்ப்	3	5
4.	நீலமாயிடற்று	1	9
5.	காட்டுமாவது	3	12
6.	வேதவேள்வி	14	
7.	மாணினேர் விழி	3	17
8.	மந்திரமாவது	2	20
9.	வீடலாலவாய்	3	22
10.	ஆல நீழலுகந்த	24	
11.	பாடகமெல்லடிப் பதிகம்		
	திருள்ளாறும் திருவாலவாயும்	1	28
	திருநாவுக்கரசர்		
	திரு வாலவாய்		
12.	வேதியாவேத கீதர்	4	32
13.	முனைத்தானே, திருத்தாண்டகம்	6	34
14.	பதிகவாலாறும், குறிப்புரையும்		37

77272

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டார் திருமாய வாழ்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் துதி.

பண்டைமறை வண்டாற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பாந்து நாறக்
கண்டவிரு தயகமல முகைக ளெல்லாங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணை மேவும்
மெய்கண்ட தேவன் மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

குருமாபு வாழ்த்து.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமாபு நீழே
தழைக மாதோ.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீ
னத்து உய ஆவது பட்டத்தில் எழுந்தருளி ஞானச் செங்
கோல் செலுத்தும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாச்
சாரிய சுவாமிகள் மக்கள் இம்மை மறுமைச் செல்வங்
களைப் பெற்று இனிது வாழும் பொருட்டுச் செய்து வரும்
பல அருட் செயல்களையும் நம் நாடு நன்கறிந்ததே யாகும்.

இப்பொழுது நம் நாடு இருக்கும் நிலையை நோக்கித் தெய்வ
வுணர்ச்சியும் மக்கள் நல்வாழ்வுக்காய் ஏனைய நல்
வுணர்ச்சிகளும் பல்வகையானும் வளரவேண்டுமென்று
திருவுள்ளங்கொண்டு, அது நிறைவேறுதற்கு, ஊர்தோற்றுஞ்
சென்று பலதிறப்பட்ட மக்களோடு பயில வேண்டுவது
விரும்பப்படுவ தொன்றெனக் கண்டு பல திருப்பதி
களையும் வழிபடும் பண்டைய முறையைக் கையாளத்
திருவுள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள்.

குருமகா சந்நிதான மவர்கள் திருவுள்ளப்படி விகிருதி
ஆண்டு ஆவணி 22 ஆம் நாள் வியாழக் கிழமை திருவா
வடுதுறையி லின்றும் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள பல
திருப்பதிகளையுங் கண்டு வணங்கி, புரட்டாசி முதல் நாள்
ஞாயிற்றுக்கிழமை திருவானைக்காவிற்கு எழுந்தருளத் திரு
வுள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள். பின்னர் பாண்டி நாட்டுத்
திருப்பதிக ளெல்லாங் கண்டும் வணங்கியும் திருமடங்
களைக் கண்காணித்தும் வரத் திருவுள்ளங் கொண்டுள்
ளார்கள். அந் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் பின்னர் வெளி
வரும்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் வழியில் வழிபடும்
திருப்பதிகளின் வரலாறுகளையும் அவற்றிற் குரிய திருப்
பதிகங்களையும் எல்லோரும் அறியும் முறையில் அச்சிட்டு
வழங்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டபடி இத் திருப்
பதியைக் கண்டு வணங்கும் நினைவாக இந் நூல் வெளி
வருகிறது. இவ் வரலாறுகளையும் திருப்பதிகங்கட்குக் குறிப்
புகளையும் எழுதித் தொகுத்த கரந்தையிலுள்ள எங்கள்
கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தொண்டும் மிகச் சுருங்கிய காலத்
தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தாரது
ஓத்துழைப்பும் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கன.

ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்தி திருமாபு வாழ்க.

மதுரை

ஒடுக்கம் சுப்புக்குட்டித் தம்பிரான்.

விகிருதி, புரட்டாசி, கன

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எப்போகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்

திருவாலவாய் (மதுரை)த் தலவரலாறு

தமரநீர்ப் புவன முழுதொருங் கின்றாள்
தடாதகா தேவிஎன் றொருபேர்
தரிக்கவந் ததுவும் தனிமுத லொருநீ
சவுந்தர மாறனா னதுவும்
குமரவேள் வழிதி உக்கிரன் எனப்பேர்
கொண்டதுந் தண்டமிழ் மதுரம்
கூட்டுண வெழுந்த வேட்கையால் எனிலிக்
கொழிதமிழ்ப் பெருமை ஞாரறிவார்
பமரம்மாழ் மிழற்ற நறவுகொப் பளிக்கும்
பனிமலர்க் குழலியர் பளிக்குப்
பானிலா முன்றிற் றானிலா முத்தின்
பந்தரிற் கண்ணிமை யாடா
தமரநா டியரோ டம்மனை யாட
வையநுண் ணுசுப்பள வலவென்
றமரரு மருளுந் தெளிதமிழ்க் கூடல்
அடலரா அலங்கல் வேணியனே.

(மதுரைக் கலம்பகம்.)

“புண்ணியம்புரி பூமிபாரதில் வருபோகம், நண்ணியின்புறுபூமி வாளுடென்ப நாளும், புண்ணியம்புரி பூமியும் அதில்வரு போகம் நண்ணியின்புறு பூமியு மதுரைமாநகரம்” என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட, பூமக ளின் அருண்முகம் எனப் பொலிவுறும் செந்தமிழ் நாட்டிற்கோர் திலகமெனத் திகழும் மதுரையம்பதி, கண்ணுதலோன் அருள்வளர்க்கும் சைவத் திருப்பதி களில் தலையாய பதியாகும். உலகம் உய்யத் திருவிளை யாடல் நடத்தும் ஈசன் கான்மாரிடாயதும், ஆதி தீர்த்தத்தினையுடையதும், ஐம்பெரும் மன்றங்களிலே வெள்ளி மன்றத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டதும், இப்பொற்பதியேயாகும். இத்தலத்திற்குக் கடம்ப மரம் தல விருட்சமாகும்.

கலைத்தமிழ் தேர் கழனிபடு தென்னாட்டின் கண் ணென விளங்கும் அத்திருப்பதிக்குச் சிவ நகரம், கடம்பவனம், சீவன் முத்திபுரம், திருவாலவாய், சிவ லோகம், சமட்டிவிச்சாபுரம், கூடல், துவாதசாந்தத் தலம், எனப்பல திருநாமங்கள் உண்டு. இத்தலத் தினைப்பற்றி வடமொழியில் ஆலாசிய மான்மியம் என்ற நூலும் தமிழில் பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளை யாடலும், பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி திருவால்வா யுடையார் திருவிளையாடலும், வீமநாத பண்டிதரின் கடம்பவன புராணமும், அந்தாரி என்பவரால் செய் யப்பட்ட சுந்தர பாண்டியமும், பிற்காலப் பிரபந்தங் களும், தனிப்பாடல்கள் பலவும் உள்ளன.

மணலூரில் ஆட்சி செலுத்திய குலசேகர பாண் டியன் தனஞ்சயன் என்னும் வணிகனால் கடம்பவனத்

தில் தேவர்களின் பூசனைக்கு உரியதாய், இந்திர விமானத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சிவலிங்கத்தைக் கண்டு, அக்காட்டை யழிப்பித்து, நகரமாக்கி, அந்நகரத்தினைத் தூய்மை செய்யும்பொருட்டுச் சிவபெருமானை வேண்ட, செஞ்சடையோன் தமது திருமுடியினின்றும் அமுதத்தைச் சிந்தித் தூய்மை செய்தான். அம்மதூரம் பரவிய காரணத்தாலே மதுரையென்றும், மதுரையையழிக்க வருணன் ஏவிய மேகங்களைத் தடுக்கும்பொருட்டு, சிவபெருமான் தமது திருமுடியினின்றும் நான்கு மேகங்களை அனுப்ப, அவை நான்கு திக்கிலும் நின்றுகூடிக் காத்தலின் நான்மாடக்கூடல் என்றும், ஒருகால் கடல் பொங்கிய வெள்ளத்தினால் உருக்குலைந்த மதுரையின் அளவினைக் காட்டும்படி வேண்டிய பாண்டிய அரசனின் பொருட்டுத் தன்கைப்பூணாகிய ஆலவாய்அரவினை ஏவ அது அவ்வெல்லையினை வளைந்து காண்பித்தது. அக்கரணத்தால் ஆலவாய் என்றும் பெயர் பெற்றதாகத் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகின்றது. இவ்வாறே மற்றைப் பெயர்களுக்கும் காரணம் உண்டு.

இத்திருப்பதியினைப் பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்டுவந்தனர். இக்குல முதல்வன் திங்களஞ்செல்வன் என்பர். சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் முருகக்கடவுளும் தனித்தனியே இப்பதியினை ஆண்டனர் எனப் புராணங்களும் இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன. “தென்னவற்பெயரிய துன்னருந்துப்பிற்றென் முதுகடவுளின் பின்னர்மேய” என்பது மதுரைக் காஞ்சி. கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் கிரீஸினின்

றும் வந்த மெகஸ்தனீஸ் குறிப்பினாலும் கி.பி. 76ஆம் ஆண்டுவரை வாழ்ந்த பிளேனி என்பவர் கூறிய, “இந்தியாவிற்குப் பண்டோவென்ற ஒருசாதி, பெண்ணரசுக்கு உட்பட்டது” அவள் தந்தை தன் ஒரே மகளாகிய அவளுக்குத்தன் நாட்டை அளித்தான்” என்பன போன்ற செய்திகள் மதுரையில் மீனாட்சியம்மையாட்சிசெலுத்தியமையை வலியுறுத்துகின்றன.

பாண்டியரைப்பற்றியும், பாண்டிய நாட்டைப் பற்றியும், வடமொழியில் ஆதி காவியமாகிய வான்மீக இராமாயணத்திலும், பாரதத்திலும், பாணினி வியாசரணத்திற்குக் காத்தியாயனர் செய்த உரையிலும், இலங்கையின் பழைய வரலாற்றை விளக்கும் மகாவம்சம் என்ற நூலிலும், பல செய்திகள் காணப்படுகின்றன. மௌரிய மன்னனாகிய அசோகனின் கல் வெட்டுக்களாலும், பிற்காலக் கல் வெட்டுக்களாலும், சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகளாலும், மேற்கூறிய செய்திகளை விரிவாக அறியலாம்.

இம்மதுரையானது வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்டது, தொன்மைவாய்ந்தது என்பதே ஆய்வாளர்களின் முடிவு. மேலும் இம்மாதிலத்தே அன்று தொட்டின்றுவரை பெயரும், புகழும், அறிவும், திருவும், அழியாது திரியாது நின்று நிலவும் நாடு ஒன்று உளதெனில் அது ஆலவாய் என்று சொல்லப்படும் மதுரையேயாம். இஃதொன்றே மேற்கூறிய செய்திகளை வலியுறுத்துமாயினும், கிறித்துப் பிறப்பதற்கு முன்னும் பின்னும் இந்தியநாடு வந்து சென்ற ஹெர

டோட்டஸ், மெகஸ்தனிஸ், பினைனி, டாலமி, யுவான்சுவாங், இபீன்பாடுடா முதலிய மேனாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்புக்களாலும், இராவென்னா நிலநூலாசிரியர் குறிப்பாலும், மேற் கூறிய செய்திகள் வலியுறுகின்றன.

இம் மதுரையம்பதி பண்டுதொட்டே பெரும் வணிகத் துறையாக இருந்தது என்பதை பெரிபுளுஸ் முதலிய கடற்செலவு நூற் குறிப்பாலும் அறியலாம். மதுரையில் உள்ள கொற்கை அக் காலத்துச் சிறந்த துறைமுகப் பட்டினமாக இருந்தது.

இனித் தென்னாட்டை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய திருக்குறள், தொல்காப்பியம்போன்ற நூல்களும், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு முதலிய நூல்களை வெளிப்படுத்திய தமிழ்ச்சங்கம் இருந்ததும் மதுரையம்பதியேயாம். “அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருடார்த்தங்களைக் கூறும் நூல்களும், இயல் இசை நாடகம் என்ற முப்பகுதி நூல்களும் ஆராய்ந்து அமைத்து வெளியிட்ட அத் தமிழ்ச் சங்கத்தே இருந்து சிவபெருமானும் தமிழாராய்ந்தார்” என இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன எனின் மதுரையின் சிறப்பினைக்கூறல் கடைபோகு முயற்சியன்று.

இனி இத்தலமானது தெய்வத் தொடர்புடையது என்பதற்கு அங்கு ஆட்சி செய்த பொற்கைப் பாண்டியன், கண்ணகியின் வன்சொல்லால் அரசு கட்டிலோடாருயிர் துறந்த ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழி

யன், பிற்காலத்து ஆண்ட அரசி மங்கம்மாள் இவர்கள் செலுத்திய நீதியே சான்றுபகரும். மேலும் உமையொரு கூறனை அமையா அன்பொடு என்புருகப் பாடிய மணிவாசகனார் அமைச்சராய் இருந்து நீதி செலுத்தியதும் சீர்காழிச் செல்வர் புறச் சமயத்தை நீக்கிச் சைவத்தினை ஓங்கச் செய்ததும், மங்கயர்க்கரசியார், குலச்சிறையார். மூர்த்தி நாயனார் போன்ற சைவப் பெருமக்களைப் பெற்றிருந்ததும், மங்கைபங்கன் மக்களின்பொருட்டு அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்தியதும், வெள்ளியம்பலத்தையும் நாயக்கர் மண்டபத்தையும் தன்னிடத்தே கொண்டதும் இத்திருப்பதியே யாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தர்.

கோளறு திருப்பதிகம்.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

வேயுறுதோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணைதடவி
மாசறுதிங்கன்கங்கை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம்வெள்ளி
சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசறுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே

க

என்பொடுகொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
வெருதேறியேழையுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலை புனல்கூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஒன்பதொடொன்றோடேழு பதினெட்டொடாறு
முடனாயநான்களவைதாம்
அன்பொடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே

உ

உருவளர்பவளமேனி யொளிநீறணிந்து
வுமையோடும்வெள்ளைவிடைமேல்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண் முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்

திருமகள்கலையதூர்தி செயமாதுபூமி
 திசைதெய்வமானபலவும்
 அருநெதிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

ந

மதிநுதன்மங்கையோடு வடபாலிருந்து
 மறையோதுமெங்கள்பரமன்
 நதியொடுகொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 கொதியுறுகாலனங்கி நமனோடுதூதர்
 கொடுநோய்களானபலவும்
 அதிகுணநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

ச

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாடனோடும்
 விடையேறுநங்கள்பரமன்
 துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமேலணிந்தெ
 னுளமெபுகுந்தவதனால்
 வெஞ்சினவவுணரோடு முருமிடியுமின்னு
 மிகையானபூதமவையும்
 அஞ்சிடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

ரு

வான்வரியதளதாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாடனோடுமுடனாய்
 நாண்மலர்வன்னிகொன்றை நதிசூடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 கோளரியுழுவையோடு கொலையானகேழல்
 கொடுநாகமோடுகரடி
 ஆளரிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

சா

செப்பிளமுலைநன்மங்கை யொருபாகமாக
 விடையேறுசேல்வனடைவார்
 ஒப்பிளமதியுமப்பு முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 வெப்பொடுகுளிரும்வாத மிகையானபித்தும்
 வினையானவந்துநலியா
 அப்படிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

எ

வேள்படவிழிசெய்தன்று விடைமேலிருந்து
 மடவாடனோடுமுடனாய்
 வாண்மதிவன்னிகொன்றை மலர்குடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 ஏழ்கடல்குழிலங்கை யரையன்றனோடு
 மிடரானவந்துநலியா
 ஆழ்கடனல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

அ

பலபலவேடமாகும் பரனாரிபாகம்
 பசுவேறுமெங்கள்பரமன்
 சலமகளோடெருக்கு முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 மலர்மிசையோனுமா லு மறைபோடுதேவர்
 வருகாலமானபலவும்
 அலைகடன்மேருநல்லவவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

சு

கொத்தலர்குழலியோடு விசயற்குநல்கு
 குணமாயவேடவிகிர்தன்
 மந்தமுமதியுநாக முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்

புத்தரோடமணைவாதி வழிவிக்குமண்ண
றிருநீறுசெம்மைதிடமே
அத்தகுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே

யி

தேனமர்பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெறுன்னி
வளர்செம்பொனெங்குநிகழ
நான்முகனாதிபாய பிரமாபுரத்து
மறைஞானமுனிவன்
தானுனுகோளுநாளு மடியாரைவந்து
நலியாதவண்ணமுரைசெய்
ஆனசொன்மாலையோது மடியார்கள்வானி
லரசாள்வராணைநமதே

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

௪௬௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களு மருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்த்த
வாலவா யாவது மிதுவே.

க

வெற்றவே யடியா ரடியிசை வீழும்
விருப்பினன் வெள்ளை நணியும்
கொற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய
குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடைய னும்பரார் தலைவ
னாலகினி வியற்கையை யொழிந்திட்
டற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற
வாலவா யாவது மிதுவே.

உ

செந்துவர் வாயாள் சேலன கண்ணுள்
சிவன்றிரு நீற்றினை வளர்க்கும்
பந்தனை விரலாள் பாண்டிமா தேவி
பணிசெயப் பாரிட நிலவும்

சந்தமார் தாளம் பாம்புநீர் மத்தந்
தண்ணெருக் கம்மலர் வன்னி
அந்திவான் மதிசேர் சடைமுடி யண்ண
லாலவா யாவது மிதுவே.

ந

கணங்களாய் வரினுந் தமியராய் வரினு
மடியவர் தங்களைக் கண்டால்
குணங்கொடு பணியுந் குலச்சிறை குலரவுந்
கோபுரஞ் சூழ்மணிக் கோயில்
மணங்கமழ் கொன்றை வாளரா மதியம்
வன்னிவண் கூவிள மாலை
அணங்குவீந் றிருந்த சடைமுடி யண்ண
லாலவா யாவது மிதுவே.

ச

செய்யதா மரைமே லன்னமே யனைய
சேமிழை திருநுதற் செல்வி
பையா வல்குற் பாண்டிமா தேவி
நாடொறும் பணிந்தினி தேத்த
வெய்யவேற் சூலம் பாசமந் குசமான்
விரிகதிர் மழுவுடன் றரித்த
ஐயனா ருமையோ டின்புறு கின்ற
வாலவா யாவது மிதுவே.

ரு

நலமில ராக நலமதுண் டாக
நாடவர் நாடறி கின்ற
குலமில ராகக் குலமதுண் டாகத்
தவம்பணி குலச்சிறை பரவும்
கலைமலி கரத்தன் முவிலை வேலன்
கரியுரி முடிய கண்டன்
அலைமலி புனல்சேர் சடைமுடி யண்ண
லாலவா யாவது மிதுவே.

சு

முத்தின்றும் வடமுஞ் சந்தனக் குழம்பு
 நீறுந்தன் மார்பினின் முயங்கப்
 பத்தியார் கின்ற பாண்டிமா தேவி
 பாங்கொடு பணிசெய நின்ற
 சுத்தமார் பனிக்கின் பெருமலை யுடனே
 சுடர்மா கதமடுத் தாற்போல்
 அத்தனா ருமையோ டின்புறு கின்ற
 வாலவா யாவது மிதுவே.

எ

காவணங் கியல்பா மஞ்செழுத் தோதி
 கல்லராய் கல்லியல் பாகும்
 கோவணம் பூதி சாதனங் கண்டாற்
 ரெழுதெழு குலச்சிறை போற்ற
 ஏவணங் கியல்பா மிராவணன் றிண்டோ
 ளிருபது நெரிதர ஆன்றி
 ஆவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ண
 லாலவா யாவது மிதுவே.

அ

மண்ணெலா நிகழ மன்னனாய் மன்னு
 மணிமுடிச் சோழன்றன் மகளாம்
 பண்ணினேர் மொழியாள் பாண்டிமா தேவி
 பாங்கினாற் பணிசெய்து பாவ
 வின்னுளா ரிருவர் கிழொடு மேலு
 மளப்பரி தாம்வகை கின்ற
 அண்ணலா ருமையோ டின்புறு கின்ற
 வாலவா யாவது மிதுவே.

கூ

தொண்டரா யுள்ளார் திசைதிசை தோறுந்
 தொழுதுதன் குணத்தினைக் குலாவக்
 கண்டிரா டோறு மின்புறு கின்ற
 குலச்சிறை கருதிநின் நேத்தக்

குண்டரா யுள்ளார் சாக்கியர் தங்கள்
 குறியின்க னெறியிடை வாரா
 அண்டரா யகன்றா னமர்ந்துவீற் றிருந்த
 வாலவா யாவது மிதுவே.

ஐ

பன்னலம் புணரும் பாண்டிமா தேவி
 குலச்சிறை யெனுமிவர் பணியும்
 அந்நலம் பெறுசீ ராலவா யீசன்
 றிருவடி யாங்கவை போற்றிக்
 கன்னலம் பெரிய காழியுண் ஞான
 சம்பந்தன் செந்தயி ழிவைகொண்
 டின்னலம் பாட வல்லவ ரிமையோ
 ரேத்தவீற் றிருப்பவ றினிதே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.
திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி

நீல மரமிடற், றூல வாயிலான் பால தாயினார், ஞால மாள்வரே.	க
ஞால மேழுமாம், ஆல வாயிலார் சீல மேசொலீர், காலன் வீடவே.	உ
ஆல நீழலார், ஆல வாயிலார் கால காலனார், பால தாயினே.	ங
அந்த மில்புகழ், எந்தையாலவாய் பந்தி யார்கழல், சிந்தை செய்ம்மினே.	ச
ஆட லேற்றினான், கூடலாலவாய் பாடி யேமனம், நாடி வாழ்மினே.	ரு
அண்ண லாலவாய், நண்ணி னுன்றனை எண்ணி யேதொழத், திண்ண மின்பமே.	சு
அம்பொ னாலவாய், நம்ப னார்கழல் நம்பி வாழ்பவர், துன்பம் வீடுமே.	ள
அரக்க னார்வலி, நெருக்க னாலவாய் உரைக்கு முள்ளத்தார்க், கிரக்க முண்மையே.	அ
அருவ னாலவாய், மருவி னுன்றனை இருவ ரேத்தகின், றுருவ மோங்குமே.	ஈ
ஆர நாகமாம், சீர னாலவாய் தேர மண்செற்ற, வீர னென்பரே.	இ
அடிக ளாலவாய்ப், படிகொள் சம்பந்தன் முடிவி லின்றமிழ், செடிக ணீக்குமே.	கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிறந்தம்பலம்.

பண் - கௌசிகம்

செய்ய நேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஐய நேயஞ்ச லென்றநுள் செய்யெனைப்
பொய்ய ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே.

க

சித்த நேதிரு வாலவாய் மேவிய
அத்த நேயஞ்ச லென்றநுள் செய்யெனை
எத்த ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பத்திமன் றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

உ

தக்கன் வேள்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச்
சொக்க நேயஞ்ச லென்றநுள் செய்யெனை
எக்க ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பக்க மேசென்று பாண்டியற் காகவே.

ங

சிட்ட நேதிரு வாலவாய் மேவிய
அட்ட மூர்த்திய நேயஞ்ச லென்றநுள்
துட்ட ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பட்டி மன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

ச

நண்ண லார்புர மூன்றெரி யாலவாய்
அண்ண லேயஞ்ச லென்றநுள் செய்யெனை
எண்ணி லாவம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பண்ணி யற்றமிழ்ப் பாண்டியற் காகவே.

ரு

தஞ்ச மென்றுன் சரண்புகுந் தேனையும்
அஞ்ச லென்றரு ளாலவா யண்ணலே
வஞ்சந் செய்தம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பஞ்ச வன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

சு

செங்கண் வெள்விடை யாய்திரு வாலவாய்
அங்க ணாவஞ்ச லென்றநுள் செய்யெனைக்
கங்கு லராமன் கைய ரிடுங்கனல்
பங்கமி றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

எ

தூர்த்தன் வீரந் தொலைத்தரு ளாலவாய்
ஆத்த னேயஞ்ச லென்றநுள் செய்யெனை
ஏத்தி லாவம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பார்த்தி வன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

அ

தாவி னானபன் றுனறி யாவகை
மேவி னாய்திரு வாலவா யாயநுள்
தாவி லாவம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பாவி னன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

கூ

எண்டி சைக்கெழி லாலவாய் மேவிய
அண்ட னேயஞ்ச லென்றநுள் செய்யெனைக்
குண்ட ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பண்டிமன் றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

ய

அப்ப னாலவா யாதி யருளிஞல்
வெப்பந் தென்னவன் மேலுற மேதினிக்
கொப்ப ஞானசம் பந்த னுரைபத்தும்
செப்ப வல்லவர் தீதிலாச் செல்வரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்செந்தம்பலம்

பண் - கௌசிகம்

காட்டு மாவ துரித்துரி போர்த்துடல்
நாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செய்வனான்
வேட்டு வேள்விசெய் யாவமண் கையரை
ஒட்டி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே. க

மத்த யானையி னீருரி மூடிய
அத்த னேயணி யாலவா யாய்ப்பணி
பொய்த்த வன்றவ வேடத்த ராஞ்சமண்
சித்த ரையழிக் கத்திரு வுள்ளமே. உ

மண்ண கத்திலும் வானிலு மெங்குமாம்
திண்ண கத்திரு வாலவா யாயருள்
பெண்ண கத்தெழிற் சாக்கியப் பேயமண்
தெண்ணர் கற்பழிக் கத்திரு வுள்ளமே. ந

ஓதி யோத்தறி யாவம னாதரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
ஆதி யேதிரு வாலவா யண்ணலே
நீதி யாக நினைந்தருள் செய்திடே. ச

வைய மார்புக ழாயடி யார்தொழும்
செய்கை யார்திரு வாலவா யாய்செப்பாய்
கையி லுண்டுழ லுமமண் கையரைப்
பைய வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே. ரு

நாறு சேர்வயற் றண்டலை மிண்டிய
தேற லார்திரு வாலவா யாய்செப்பாய்
வீறி லாத்தவ மோட்டமண் வேடரைச்
சீறி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே.

சு

பண்ட டித்தவத் தார்பயில் வாற்றொழும்
தொண்ட ருக்கெளி யாய்திரு வாலவாய்
அண்ட னேயமண் கையரை வாதினில்
செண்ட டித்துள றத்திரு வுள்ளமே.

எ

அரக்கன் றுன்கிரி யேற்றவன் றன்முடிச்
செருக்கி னைத்தவிர்த் தாய்திரு வாலவாய்ப்
பரக்கு மாண்புடை யாயமண் பாவரைக்
கரக்க வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே.

அ

மாலு நான்முக னுமறி யாநெறி
ஆல வாயுறை யும்மண்ண லேபணி
மேலை வீடுண ராவெற்ற ரையரைச்
சால வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே.

கூ

கழிக்க ரைப்படு மீன்கவர் வாரமண்
அழிப்ப ரையழிக் கத்திரு வுள்ளமே
தெழிக்கும் பூம்புனல் சூழ்திரு வாலவாய்
மழுப்ப டையுடை மைந்தனே நல்கிடே.

ய

செந்தெ னுமுர லுந்திரு வாலவாய்
மைந்த னேயென்று வல்லம னுசறச்
சந்த மார்தமிழ் கேட்டமெய்ஞ் ஞானசம்
பந்தன் சொற்பக ரும்பழி நீங்கவே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேல்வைப்பு

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

வேத வேள்வியை சிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லி யமனெடு தேரரை
வாதிஸ் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதாட னாயபரமனே

ஞால சின்புகழேமிக வேண்டுந் தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

க

வைதிகத்தின் வழியொழு காதவக்
கைத வம்முடைக் காரமண் டேரரை
எய்தி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
மைதி கழ்தரு மாமணி கண்டனே

ஞால சின்புகழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

உ

மறைவ முக்கமி லாதமா பாவிசன்
பறித லைக்கையர் பாயுடுப் பார்களை
முறிய வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
மறியு லாங்கையின் மாமழு வாழனே

ஞால சின்புகழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

ங

அறுத்த வங்கமா ருயின நீர்மையைக்
கறுத்த வாழமண் கையர்க டம்மொடும
செறுத்து வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
முறித்த வாண்மதிக் கண்ணி முதல்வனே
ஞால சின்புகழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

ச

அந்த ணூர் புரியு மருமறை
 சிந்தை செய்யா வருகர் திறங்களைச்
 சிந்த வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
 வெந்த நீற தணியும் விகிர்தனே
 ஞால நின்புக மேயிக வேண்டுந்தென்
 ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

ரு

வேட்டு வேள்விசெ யும்பொரு ளைவிளி
 மூட்டு சிந்தை முருட்டமண் குண்டரை
 ஓட்டி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
 காட்டி லானே யுரித்தவெங் கள்வனே
 ஞால நின்புக மேயிக வேண்டுந்தென்
 ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

சு

அழல தோம்பு மருமறை யோர் திறம்
 விழல தென்னு மருகர் திறத்திறம்
 கழல வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
 தழலி லங்கு திருவுருச் சைவனே
 ஞால நின்புக மேயிக வேண்டுந்தென்
 ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

எ

நீற்று மேனிய ராயினர் மேலுற்ற
 காற்றுக் கொள்ளவு நில்லா வமணரைத்
 தேற்றி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
 ஆற்ற வாள ரக்கற்கு மருளினாய்
 ஞால நின்புக மேயிக வேண்டுந்தென்
 ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

அ

நீல மேனி யமணர் திறத்துகின்
 சீலம் வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
 மாலு நான்முக னுங்காண் பரியதோர்
 கோல மேனிய தாகிய குன்றமே
 ஞால நின்புக மேயிக வேண்டுந்தென்
 ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

சு

அன்று முப்புராஞ் செற்ற வழகரின்
 துன்று பொற்கழல் பேணு வருகரைத்
 தென்ற வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
 கன்று சாக்கியர் காணுத் தலைவனே
 ஞால நின்புக ழேழிக வேண்டுந்தென்
 ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

ஐ

கூட லாலவாய்க் சேரனை விடைகொண்டு
 வாடன் மேனி யமணரை வாட்டிட
 மாடக் காழிச்சம் பந்தன் மதித்தவிப்
 பாடல் வல்லவர் பாக்கிய வாளரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கொல்லி

மாணினேர்விழி மாதராய்வழு
திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவ
னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாயவி
டங்களிற்பல வல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்றிரு
வாலவாயர னிற்கவே

க

ஆகமத்தொடு மந்திரங்க
ளமைந்தசங்கத பங்கமாப்
பாகதத்தொ டிரைத்துரைத்த
சனங்கள்வெட்குறு பக்கமா
மாகதக்கரி பேரற்றிரிந்து
புரிந்துநின்றுணு மாசசேர்
ஆகதர்க்கெளி யேனலேன்றிரு
வாலவாயர னிற்கவே

உ

அத்தகுபொரு ளுண்டுமில்லையு
மென்றுநின்றவர்க் கச்சமா
ஒத்தொவ்வாமை மொழிந்துவாதி
லழிந்தெழுந்த கவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின் மடிந்தொடிந்து
சனங்கள்வெட்குற நக்கமே
சித்திரர்க்கெளி யேனலேன்றிரு
வாலவாயர னிற்கவே

ங

சந்துசேனனு மிந்துசேனனுந்
 தருமசேனனுங் கருமைசேர்
 கந்துசேனனுங் கனகசேனனு
 முதலதாகிய பெயர்கொளா
 மந்திபோற்றிரிந் தாரியத்தொடு
 செந்தமிழ்ப்பய னறிகிலா
 அந்தகர்க்கெளி யேனலேன்றிரு
 வாலவாயர னிற்கவே

ச

கூட்டினூர்கிளி யின்விருத்த
 முரைத்ததோரொலி யின்றொழிற்
 பாட்டுமெய்சொலிப் பக்கமேசெலு
 மெக்கர்தங்களைப் பல்லறம்
 காட்டியேவரு மாடெலாங்கவர்
 கையரைக்கசி வொன்றிலாச்
 சேட்டைகட்கெளி யேனலேன்றிரு
 வாலவாயர னிற்கவே

ரு

கனகநந்தியும் புட்பநந்தியும்
 பவணநந்தியுங் குமணமா
 சுனகநந்தியுங் குனகநந்தியுந்
 திவணநந்தியு மொழிகொளா
 அனகநந்தியர் மதுமொழிந்தவ
 மேதவம்புரி வோமெனும்
 சினகருக்கெளி யேனலேன்றிரு
 வாலவாயர னிற்கவே

சு

பந்தணம்மவை யொன்றிலம்பரி
 வொன்றிலம்மென வாசக
 மந்தணம்பல பேசிமாசறு
 சீர்மையின்றிய நாயமே
 அந்தணம்மரு கந்தணம்மது
 புத்தணம்மது சித்தணச்
 சிந்தணர்க்கெளி யேனலேன்றிரு
 வாலவாயர னிற்கவே

எ

மேலெனக்கெதி ரில்லையென்ற
 வரக்கனார்மிகை செற்றதீப்
 போலியைப்பணி யக்கிலாதொரு
 பொய்த்தவங்கொடு குண்டிகை
 பீலிகைக்கொடு பாயிடுக்கி
 நடுக்கியேபிறர் பின்செலும்
 சீலிகட்டுகளி யேனலேன்றிரு
 வாலவாயர னிற்கவே

அ

பூமகற்கு மரிக்குமோர்வரு
 புண்ணியன்னடி போற்றிலார்
 சாமவத்தையி னூர்கள்போறலை
 யைப்பறித்தொரு பொய்த்தவம்
 வேமவத்தையெ லுத்திமெய்ப்பொடி
 யட்டிவாய்ச் சுதிக்குநேர்
 ஆமவர்க்கெளி யேனலேன்றிரு
 வாலவாயர னிற்கவே

க

தங்களுக்கும்ச் சாக்கியர்க்குந்
 தரிப்பொணாதநற் சேவடி
 எங்கணையக னேத்தொழிந்திடுக்
 கேமடுத்தொரு பொய்த்தவம்
 பொங்குநூல்வழி யன்றியேபுல
 வோர்களைப்பழிக் சும்பொலா
 அங்கதர்க்கெளி யேனலேன்றிரு
 வாலவாயர னிற்கவே

ய

எக்கராமமண் கையருக்கெளி
 யேனலேன்றிரு வாலவாய்ச்
 சொக்கனென்னு ளிருக்கவேதுளங்
 சும்முடித்தென்னன் முன்னிவை
 தக்கசீர்ப்புக லிக்குமன்றமிழ்
 நாதன்ஞானசம் பந்தன்வாய்
 ஒக்கவேயுரை செய்தபத்து
 முரைப்பவர்க்கிடரில்லையே

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீற்றுப் பதிகம்

பண் - காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் திர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதந் தருவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. ந

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. ச

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு வந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. ரு

அருத்தம் தாவது நீறு வவல மறுப்பது நீறு
 வருத்தம் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
 பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் ணீறு
 திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் றிருநீறே

எயிலது வட்டது நீறு விருமைக்கு முள்ளது நீறு
 பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
 துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
 அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் றிருநீறே. எ

இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத் தருவது நீறு
 பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
 தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
 அராவணம் குந்திரு மேனி யால வாயான் றிருநீறே. அ

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பத் தருவது நீறு
 ஆலம துண்ட மிடற்றெம் னால வாயான் றிருநீறே. கூ

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமும்
 கூடாக்

கண்டிகைக் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
 எண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
 அண்டத் தவர் பணிந் தேத்து மால வாயான் றிருநீறே

ஆற்ற லடல் விடை யேறு மாலவா யான்றிரு நீற்றைப்
 போற்றிப் புகலி கிலாவும் பூசான் ஞானசம்பந்தன்
 தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம். பண் - கௌசிகம்

வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்க ணின்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள்க டிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே. க

பட்டிசைந்த வல்குலாள் பாவையாளோர் பாகமா
ஒட்டிசைந்த தன்றியும் முச்சியாளொ ருத்தியாக்
கொட்டிசைந்த வாடலாய் கூடலால வாயிலாய்
எட்டிசைந்த மூர்த்தியா யிருந்தவாறி தென்னையே. உ

குற்றநீ குணங்கணீ கூடலால வாயிலாய்
சுற்றநீ பிரானுநீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்துநீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றுநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென் முகம்மனே. ந

முதிருநீர்ச் சடைமுடி முதல்வனீ முழங்கழல்
அதிரவுசி யாடுவா யழகனீ புயங்கனீ
மதுரனீ மணாளனீ மதுரையால வாயிலாய்
சதுரனீ சதுர்முகன் கபாலமேந்து சம்புவே. ச

கோலமாய நீண்மதிற் கூடலால வாயிலாய்
பாலனாய தொண்டுசெய்து பண்டுமின்று முன்னையே
நீலமாய கண்டனே நின்னையன்றி நித்தலும்
சீலமாய சிந்தையிற் றேர்வதில்லை தேவரே. ரு

பொன்றயங் கிலங்கொளிந் நலங்குளிர்ந்த புன்சடை
பின்றயங்க வாடுவாய் பிஞ்ஞகா பிறப்பிலீ
கொன்றையம் முடியினாய் கூடலால வாயிலாய்
நின்றயங்கி யாடலே நினைப்பதே நியமமே. சு

ஆதியந்த மாயினு யாலவாயி லண்ணலே
சோதியந்த மாயினாய் சோதியுள்ளொர் சோதியாய்
கீதம்வந்த வாய்மையாற் கிளர்தருக்கி னார்க்கலால்
ஓதிவந்த வாய்மையா லுணர்ந்துரைக்க லாகுமே. எ

கறையிலங்கு கண்டனே கருத்திலாக் கருங்கடற்
றுறையிலங்கை மன்னனைத் தோளடர ஆன்றினாய்
மறையிலங்கு பாடலாய் மதுரையால வாயிலாய்
நிறையிலங்கு நெஞ்சினு னினைப்பதே நியமமே. அ

தாவணவ் விடையினாய் தலைமையாக நாடொறும்
கோவணவ் வுடையினாய் கூடலால வாயிலாய்
தீவணம் மலர்மிசைத் திசைமுகனு மாலுநின்
தூவணம் மளக்கிலார் துளக்கமெய்து வார்களே. சு

தேற்றமில் வினைத்தொழிற் றேரருஞ் சமணரும்
போற்றிசைத்து நின்கழற் புகழ்ந்துபுண்ணி
யங்கொளார்

கூற்றுதைத்த தாளினாய் கூடலால வாயிலாய்
நாற்றிசைக்கு மூர்த்தியாகி நின்றதென்ன நன்மையே.

போயநீர் வளங்கொளும் பொருபுனற் புகலியான்
பாயகேள்வி ஞானசம் பந்தனல்ல பண்பினால்
ஆயசொல்லின் மாலைகொண் டாலவாயி லண்ணலைத்
தியதிர வெண்ணுவார்கள் சிந்தையாவர் தேவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவியமகம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

ஆலநீழ லுகந்த திருக்கையே
யானபாட லுகந்த திருக்கையே
பாலினேர்மொழி யாளொரு பங்கனே
பாதமோதலர் சேர்புர பங்கனே
கோலநீறணி, மேதகு பூதனே
கோதிலார்மன மேவிய பூதனே
ஆலநஞ்சமு துண்ட களத்தனே
யாலவாயுறை ளண்டர்க ளத்தனே

க

பாதியாவுடன் கொண்டது மாலையே
பாம்புதார்மலர்க் கொன்றைநன் மாலையே
கோதினீறது பூசிடு மாகனே
கொண்டநற்கையின் மானிட மாகனே
நாதனாடொறு மாடுவ தானையே
நாடியன்றுரி செய்தது மானையே
வேதநூல்பயில் கின்றது வாயிலே
விகிர்தனுர்திரு வாலநல் வாயிலே

உ

காடுநீட துறப்பல கத்தனே
காதலானினை வார்தம கத்தனே
பாடுபேயொடு பூதம சிக்கவே
பல்பிணத்தசை நாடிய சிக்கவே

நீடுமாநட மாடவி ருப்பனே
நின்னடித்தொழ நானுமி ருப்பனே
ஆடனீள்சடை மேவிய வப்பனே
யாலவாயினின் மேவிய வப்பனே

ந

பண்டயன்றலை யொன்றும றுத்தியே
பாதமோதினர் பாவ மறுத்தியே
துண்டவெண்பிறை சென்னியி ருத்தியே
தூயவெள்ளெரு தேறியி ருத்தியே
கண்டுகாமனை வேவ விழித்தியே
அண்டநாயக னேமிகு கண்டனே
யாலவாயினின் மேவிய கண்டனே
யாலவாயினின் மேவிய கண்டனே

ச

சென்றுதாதை யுகுத்தனன் பாலையே
சீறியன்பு செகுத்தனன் பாலையே
வென்றிசேர்மழக் கொண்டுமுன் காலையே
வீடவெட்டிடக் கண்டுமுன் காலையே
நின்றமாணியை யோடின கங்கையா
னிலவமல்கி யுதித்தன கங்கையால்
அன்றுநின்னுரு வாகத் தடவியே
யாலவாயர னாகத் தடவியே

ரு

நக்கமேகுவர் நாடுமோ ருருமே
நாதன்மேனியின் மாசணமுருமே
தக்கபூமனைச் சுற்றக் கருளொடே
தாரமுய்த்தது பாணற் கருளொடே
மிக்கதென்னவன் றேனிக் கணியையே
மெல்லநல்கிய தொண்டர்க் கணியையே
அக்கிரைமு துண்கல னோடுமே
யாலவாயர னுருமை யோடுமே

சு

வெய்யவன்பல் லுகுத்தது குட்டியே
 வெங்கண்மாசுணங் கையது குட்டியே
 ஐயனேயன லாடிய மெய்யனே
 யன்பினுனினே வார்க்கருண் மெய்யனே
 வையமுய்யவன் றுண்டது காளமே
 வள்ளல்கையது மேவுகங் காளமே
 ஐயமேற்ப துரைப்பது வீணையே
 யாலவாயரன் கையது விணையே

எ

தோள்கள்பத்தொடு பத்து மயக்கியே
 தொக்கதேவர் செருக்கை மயக்கியே
 வாளரக்க ன்லத்துக் களித்துமே
 வந்தமால்வரை கண்டு களித்துமே
 நீள்பொருப்பை யெடுத்தவுன் மத்தனே
 நின்விரற்றலை யான்மத மத்தனே
 ஆளுமாதி முறித்தது மெய்கொலோ
 வாலவாயர னுய்த்தது மெய்கொலோ

அ

பங்கயத்துள நான்முகன் மாலொடே
 பாதநீண்முடி நேடிட மாலொடே
 துங்கநற்றழ லின்னுரு வாயுமே
 தூயபாடல் பயின்றது வாயுமே
 செங்கயற்கணி னூரிடு பிச்சையே
 சென்றுகொண்டுரை செய்வது பிச்சையே
 அங்கியைத்திகழ் விப்ப திடக்கையே
 யாலவாயர னூர திடக்கையே

சு

தேரரோடம ணர்க்குநல் காணையே
 தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வது காணையே
 கோரமட்டது புண்ட ரிகத்தையே
 கொண்டநீள்கழல் புண்ட ரிசத்தையே

நேரிலுர்க ளழித்தது நாகமே
நீள்சடைத்திகழ் கின்றது நாகமே
ஆரமாக வுகந்தது மென்பதே
யாலவாயர னூரிட மென்பதே

ய

ஈனஞானிக டம்மொடு விரகனே
யேறுபல்பொருண் முத்தமிழ் விரகனே
ஆனகாழியுண் ஞானசம் பந்தனே
யாலவாயினின் மேயசம் பந்தனே
ஆனவானவர் வாயினு ளத்தனே
யன்பரானவர் வாயினு ளத்தனே
நானுரைத்தன செந்தமிழ் பத்துமே
வல்லவர்க்கினவ நற்றமிழ் பத்துமே

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்

வினாவுரை

பண் - நட்டபாடை

பாடக மெல்லடிப் பாவையோடும்
படுபிணக் காடிடம் பற்றிநின்று
நாடக மாடுநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
குடக முன்கை மடந்தைமார்க
டுணைவ ரொடுந்தொழு தேத்திவாழ்த்த
ஆடக மாட நெருங்கூட
லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

க

திங்களம் போதுஞ் செழும்புனலுஞ்
செஞ்சடை மாட்டயல் வைத்துகந்து
நங்கண் மகிழுநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
பொங்கிள மென்முலை யார்களோடும்
புனமயி லாட நிலாமுனைக்கும்
அங்கழ கச்சதை மாடக்கூட
லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

உ

தண்ணறு மத்தமுங் கூவிளமும
வெண்டலை மாலையுந் தாங்கியார்க்கும்
நண்ணல ரியநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்

புண்ணிய வாணரும் மாதவரும்
 புகுந்துட- னேத்தப் புனையிழையார்
 அண்ணலின் பாட லெடுக்குங்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

ந

பூவீனில் வாசம் புனலிற்பொற்புப்
 புதுவிரைச் சாந்தினி னாற்றத்தோடு
 நாவிலிற் பாடனள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 தேவர்க டானவர் சித்தர்விச்சா
 தரர்கணத் தோடுஞ் சிறந்துபொங்கி
 ஆவினி லைந்துகந் தாட்டுங்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

ச

செம்பொன்செய் மாலையும் வாசிகையுந்
 திருந்துபு கையும வியும்பாட்டும்
 நம்பும் பெருமைநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 உம்பரு நாகரு லகந்தானு
 மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத்தோரும்
 அம்புத நால்களா னீடுங்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

ரு

பாகமுந் தேவியை வைத்துக்கொண்டு
 பைவிரி துத்திப் பரியபேழ்வாய்
 நாகமும் பூண்டநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 போகமு நின்னை மனத்துவைத்துப்
 புண்ணியர் நண்ணும் புணர்வுபூண்ட
 ஆகமு டையவர் சேருங்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

சு

கோவண வாடையு நீறுப்பூச்சங்
 கொடுமழு வேந்தலுஞ் செஞ்சடையும்
 நாவணப் பாட்டுநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 பூவண மேலி யினையமாதர்
 பொன்னும் மணியுங் கொழித்தெடுத்து
 ஆவண வீதியி லாடுங்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

எ

இலங்கை யிராவணன் வெற்பெடுக்க
 வெழில்விர லூன்றி யிசைவிரும்பி
 நலங்கொளச் சேர்ந்தநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 புலன்களைச் செற்றுப் பொறியைநீக்கிப்
 புந்தியி லுந்நினைச் சிந்தைசெய்யும்
 அலங்க னல்லார்க ளமருங்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

அ

பணியுடை மாலும் மலரினோனும்
 பன்றியும் வென்றிப் பறவையாயும்
 நணுகல ரியநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 மணியொலி சங்கொலி யோடுமற்றை
 மாமுர சின்னொலி யென்றுமோவா
 தணிகிளர் வேந்தர் புகுதுங்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

ஈ

தடுக்குடைக் கையருஞ் சாக்கியருஞ்
 சாதியி னீங்கிய வத்தவத்தர்
 நடுக்குற நின்றநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்

எடுக்கும் விழவுந் நன்னுள்விழவு
 மிரும்பலி யின்பினே டெத்திசையும்
 அடுக்கும் பெருமைசேர் மாடக்கூட
 லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே.

ய

அன்புடை யானை யரனைக்கூட
 லாலவாய் மேவிய தென்கொலென்று
 நன்பொனை நாதனை நள்ளாற்றானை
 நயம்பெறப் போற்றி நலங்குலாவும்
 பொன்புடை சூழ்தரு மாடக்காழிப்
 பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
 இன்புடைப் பாடல்கள் பத்தும்வல்லா
 ரிமையவ ரேத்த விருப்பர்தாமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் - திருநேரிசை.

வேதியர் வேதகீதர் விண்ணவ ரண்ண வென்றென்
 ரோதியே மலர்கடுவி யொருங்கினின் கழல்கள் காணப்
 பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியஞ் சூடு
 மாதியே யாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. க

நம்பனே நான் முகத்தாய் நாதனே ஞானமூர்த்தி
 யென்பொனே யீசாவென்றென் நேத்திநா
 னேசற்றென்றும்
 பின்பினே திரிந்துநாயேன் பேர்த்தினிப் பிறவாவண்ண
 மன்பனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. ௨

ஒருமருந் தாகியுள்ளா யும்பரோ டிலகுக் கெல்லாம்
 பெருமருந் தாகின்றாய் பேரமு தின்சுவையாய்க்
 கருமருந் தாகியுள்ளா யானும்வல் வினைகடர்க்கு
 மருமருந் தாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. ௩

செய்யநுன் கமலபாதஞ் சேருமா தேவர்தேவே
 மையணி கண்டத்தானே மான்மறி மழுவொன் றேத்துஞ்
 சைவனே சாலஞானங் கற்றறி விலாத நாயே
 னையனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. ச

வெண்டலை கையிலேந்தி மிகவுழர் பலிகொண் டென்று
 முண்டது மில்லைசொல்லி லுண்டது நஞ்சு தன்னைப்
 பண்டுனை நினைமமாட்டாப் பளகனென் னுளமதார
 வண்டனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. ௪

எஞ்சலில் புகலிதென்றென் நேத்திரா னேசற்றென்றும்
வஞ்சக மொன்றுமின்றி மலாடி காணும் வண்ண
நஞ்சினே மிடற்றில்லைவத்த நற்பொருட் பதமே நாயேற்
கஞ்சலென் றுலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. சு

வழுவினா துன்னைவாழ்த்தி வழிபடுங் தொண்ட னேனுன்
செழுமலர்ப் பாதங்காணத் தெண்டிரை நஞ்சமுண்ட
குழகனே கோலவில்லீ கூத்தனே மாத்தா யுள்ள
வழகனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. எ

நறுமலர் நீருங்கொண்டு நாடொறு மேத்தி வாழ்த்திச்
செறிவன சித்தம்வைத்துத் திருவடிச் சேரும் வண்ண
மறிகடல் வண்ணன் பாகர மாமறை யங்கமாறு
மறிவனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. அ

நலந்திகழ் வாயினூலாற் சருகிலைப் பந்தர் செய்த
சிலந்தியை யரசதான வருளினு யென்று திண்ணங்
கலந்துடன் வந்துநின்றான் கருகிரான் காண்பதாக
வலந்தன னுலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. கூ

பொடிக்கொடு பூசிப்பொல்லாக் குரம்பையிற்
புந்தியொன்றிப்
பிடிக்கநின் றுள்களென்றும் பிதற்றிரா னிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென் றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலு
மிருபதுதோ
ளடர்த்தனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே. றி

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்.

முளைத்தானே யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண்டிங்கள்
வளைத்தானே வல்லகரர் புரங்கண்முன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக்கோத்துத்
துளைத்தானேச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீருத்
தூழுத்தவெண் முறுவ லுமையோடாடித்
திளைத்தானேத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

க

விண்ணுலகின் மேலார்கண் மேலான்றன்னை
மேலாடு புரமுன்றும் பொடிசெய்தானைப்
பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழனத்தானைப்
பசும்பொன்னி னிறத்தானைப் பானீற்றுனை
யுண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கையானைக்
காந்துமையோ டுடனாகி யிருந்தான்றன்னைத்
தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

உ

நீர்த்திரனை நீள்சடைமே னிறைவித்தானை
நிலமருவி நீரோடக் கண்டான் றன்னைப்
பாற்றிரனைப் பயின்றாட வல்லான்றன்னைப்
பதைத்தெழுந்த வெங்குற்றைப் பாய்ந்தான்

றன்னைக்

காற்றிரளாய் மேகத்தி னுள்ளேநின்று
கடுங்குரலா யிடிப்பானைக் கண்ணோர் நெற்றித்
தித்திரனைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

ங

வான மிதுவெல்லா முடையான்றன்னை
 வரியாவக் கச்சாணை வன்பேய்குழைக்
 கானமதி னடமாட வல்லான்றன்னைக்
 கடைக்கண்ணுன் மங்கையையு நோக்காவென்மேல்
 ஊனமதுவெல்லா மொழித்தான் றன்னை
 யுணர்வாகி யடியேன துள்ளேநின்ற
 தேனமுதைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. ச

ஊராணை யுலகேழாய் நின்றூன்றன்னை
 யொற்றைவெண் பிறையாணை யுமையோடென்றும்
 பேராணைப் பிறர்க்கென்று மரியான்றன்னைப்
 பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோடென்றும்
 ஆராணை யமரர்களுக் கழுதிந்தாணை
 அருமறையா னுன்முகனு மாலும்போற்றுஞ்
 சீராணைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. ரு

மூவனைமூர்த்தியை மூவாமேனி
 யுடையாணை மூவுலகுந் தானேயெங்கும்
 பாவனைப் பாவமறுப்பான் றன்னைப்
 படியெழுத லாகாத மங்கையோடு
 மேவனை விண்ணோர் நடுங்கக்கண்டு
 விரிகடலி னஞ்சண் டமுதமீந்த
 தேவனைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே, சு
 துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய் நின்றூன்றன்னைத்
 துன்பந் துடைத்தான வல்லான்றன்னை
 யிறந்தார்க ளென்பே யணிந்தான்றன்னை
 யெல்லி நடமாட வல்லான்றன்னை
 மறந்தார் மதின்மூன்று மாய்த்தான்றன்னை
 மற்றொரு பற்றில்லா வடியேற்கென்றுஞ்
 சிறந்தாணைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. ள

வாயாணை மனத்தாணை மனத்துணின்ற
 கருத்தாணைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான்றன்னைத்
 தூயாணைத் தூவெள்ளை யேற்றுன்றன்னைச்
 சுடர்த்திங்கட் சடையாணைத் தொடர்த்துகின்ற
 தாயாணைத் தவமாய தன்மையாணைத்
 தலையாய தேவாதி தேவர்க்கென்றுஞ்
 சேயாணைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

அ

பகைச்சுடராய்ப் பாவ மறுப்பான்றன்னைப்
 பழியிலியாய் நஞ்சமுண் டமுதிந்தாணை
 வகைச்சுடராய் வல்லசுரர் புரமட்டாணை
 வளைவிலியா பெல்லார்க்கு மருள்செய்வாணை
 மிகைச்சுடரை விண்ணவர்கண் மேலப்பாலை
 மேலாய தேவாதி தேவர்க்கென்றுந்
 திகைச்சுடரைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

சு

மலையாணை மாமேரு மன்னினானை
 வளர்புன் சடையாணை வானோர்தங்க
 டலையாணை யென்றலையி னுச்சியென்றுந்
 தாபித் திருந்தாணைத் தானையெங்குந்
 துலையாக வொருவரையு மில்லாதாணைத்
 தோன்றாதார் மதினமுன்றுந் துவளவெய்த
 சிலையாணைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

ஐ

தூர்த்தனைத் தோண்முடிபத் திறுத்தான்றன்னைத்
 தோன்னரம்பி னின்னிசை கேட்டருள்செய்தாணைப்
 பார்த்தனைப் பணிகண்டு பரிந்தான்றன்னைப்
 பரிந்தவற்குப் பாசுபத மீன்றுன்றன்னை
 யாத்தனை யடியேனுக் கன்பன்றன்னை
 யளவிலாப் பல்லுழி கண்டுநின்ற
 தீர்த்தனைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோளறு பதிகம்

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான், சமணசமயத்தை நீக்கிச் சைவ சமயத்தைப் பாண்டிய நாட்டில் பாப்புவதற்கு எழுந்தருள எண்ணியதைத் திருநாவுக்கரசரிடம் கூற, அவர் “பின்னையர்! சமணர் கொடுத்தொழிலில் வல்லர்; தாங்கள் திருமேனியால் இளையர்; அன்றியும் தங்களுக்குக் கோண்களும் நான்களும் இது போழ்து வலியில் ஆதலின் அங்கெழுந்தருள நான் இசையேன்” என்று தடுத்தனர். அதைக்கேட்ட பெருமான், “சிவனடியார் களைக் கோண்களும் நான்களும் நலியா; நல்லனவுமாகும்; பாண்டி நாட்டில் திருநீற்று நெறியை வளர்த்தன்றி வேறேன்றும் செய்யேன்;” என்றுகூறி “வேயுறு தோளிபங்கன்” என்னும் இப் பதிகத்தைப்பாடி அப்பரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பாண்டி நாட்டிற்கு எழுந்தருளினார்.

க. வேய் உறு தோளி-மூங்கில் போன்ற தோளையுடைய உமா தேவியார். பாம்பு இரண்டு-இராசு கேதுக்கள். ஆசு அறு-குற்றமறும்.

உ. கொம்பு-திருமாலாகிய பன்றியின் கொம்பு. ஏழை-உமை. பொன்பொதி மத்தம்-பொன்னுமத்தை. ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டொடாறு-நாற்பத்தொன்று. அவை அசுபதிமுதலிய இருபத்தேழு நாட்களும் ஞாயிறு முதலான ஒன்பது கோட்களும் நாமன் முதலான ஐந்து கரத்துறைக் கோட்களுமாம்.

ங. உரு-நிறம். அருநெதி-அரிய நீதி.

ச. காலன்-யமனுடைய அமைச்சன். தூதர்-காலதூதர்.

டு. உரும் இடி-கொடிய ஒசையுடைய இடி,

சு. வான்வரியதன்-புலித்தோல். வரிகோவணத்தர்-கோடுகளை யுடைய பாம்பால் அமைந்த கோவணத்தையுடையவர். கோளரி-சிங்கம். உழுவை-புலி. ஆளரி-நாசிக்கம்.

எ. அப்பு-நீர். ஈண்டு கங்கையை உணர்த்தும். அடைவு ஆர் என்று பிரித்து அடைக்கலமாக அடைதலைப் பொருந்தி யுள்ள என்க.

அ. வேன்பட-மன்மதன் அழிய. 'இலங்கையரையன்றனோடு இடரானவந்து நலியா' என்றதின் கருத்து இராவணனை யொத்த தீயவர்களோடு ஏனைய துன்பங்களும் வந்து நம்மை நலியா என்றதாம். 'ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல' என்ற தது ஆழ்வதற்கு ஏதுவான கடலும் நல்லவாம் என்றபடி.

க. பசு-விடையை உணர்த்திற்று. அல்லது உயிர்கள் தோறும் ஏறி வீற்றிருக்கும் பரமன் என்றலும் ஒன்று. சலமகள்- கங்கை.

ல. விசையன்-அருச்சுனன். திருநீறு செம்மை திடமே-திருநீற் றால் விளையும் செவ்விய ஒழுக்கம் திடமாகும்.

மங்கையர்க்கரசி — பதிகவரலாறு

பிள்ளையாரை வரவேற்க வந்த குலச்சிறை நாயனாருக்கு அருண்மொழி கூறியருளும்போது மதுராபுரி தோன்ற, பிள்ளை யார் அடியாரை நோக்கி ஆலவாய் எம்மருங்கினது? என்று வினவ, அவர்கள் வணங்கித் திருக்கரத்தினூற் சுட்டிக் காட்ட உடனே பிள்ளையார் கை குவித்து மெய் சிலிர்த்து அன்போடும் "மங்கையர்க்கரசி" என்று தொடங்கி மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் செய்யும் தொண்டுகளை ஏற்று நிற்கின்ற சிறப்பினை அமைத்து "ஆலவாயாவதுமிதுவே" என்று திருவாய் மலர்த்தருளியது இப்பதிகம்.

க. வளவர்கோன்-சோழமன்னன். மாதேவி-அரசி.

உ. குலாவி-உள்ளங் கலந்து. இயற்கை நெறியோடு கடாத வர்கள் காண முடியாதவன் என்பது சுற்றடிக்குக் கருத்து.

ங. சேலன்-மீனைப்போன்ற சந்தம். முதலாயின சடைக்குஅடை.

ச. கணம்-கட்டம்.

ரு. செய்ய தாமரைமேல் அன்னம்-முகத்திற்கும் திருநீறு பூசிய. நெற்றிக்கும் உருவகம்.

சு. கலைமலிகரம்-மாணப் பிடித்த கை. மூவிலேவேல் - குலம், அலைமலிபுனை-கங்கை.

எ. பளிங்கு மலையும், மாகத மலையும் மூறையே சிவனுக்கும் உமைக்கும் உவமை.

அ. கோவணம் பூத்சாதனம் - அடியார்களின் தோற்றத்தைக் கூறினபடி.

கூ. இருவர்-அயனும் மாலும்.

யி. குண்டர்-கீழோர்.

நீலமாமிடற்—பதிக வரலாறு.

திருவாலவாயின் திருமுன்னின்று அவன் இணையடி ஏத்தப் பெற்றவர்கள் இம்மை மறுமை இன்பங்களை வழுவாமலடைவர் என்று அவன் திருப்புகழை வியர்துபாடியது இப்பதிகம்.

க. பாலது-அது பருதிப்பொருள்விருதி. ஏகாரம் தேற்றம்.

உ. சிலம்-ஒழுக்கம். காலன் வீட-உற்றவனின் கோளினின்று விடுதலைபெற. தென்னவற்பெயரிய தொன்முதுகடவு ளாதவின்.

ஈ. ஆலநீழலார்-(கண்டத்தில்) ஆலாலமென்னும் நஞ்சின் நீழலைப் பொருந்தியவர். காலகாலஞர்-கூற்றுவனுக்கு யமனாய் உள்ளவர்.

ச. பந்தி-உரிசை

ரு. சூடல்-வெற்றி.

சு. அண்ணல்-மேலானவன் குறிஞ்சி நிலத்தலைவன்.

எ. நம்பன்-விரும்பத்தக்கவன். வீடும்-முதல் நீண்டது.

அ. அரக்கன்-இராவணன். நெருக்கன்-நெருக்கினவன். ஆலவாய் உரைத்தல்-ஆலவாயான் புகழினைப் பேசுதல். இரக்கம்-ஆலவாய் அண்ணலின் அருள்.

கூ. இருவர்-நான்முகனும் திருமாலும். உருவம் நின்று ஒங்குமென மாறுக. ஆவது-அண்ணாமலை.

ய. சேன்-சேர்த்திமிக்கவன். தேர்தமன்-நூலறிவு சான்ற சமணர்கள். ஆலவாய் வீரன் எனக்கூட்டுக.

கக. செடி-(மும்மலங்களாகிய) குற்றம்.

செய்யனே — பதிகவரலாறு.

பிள்ளையார் வருகை கண்டு அழுக்காறுற்ற அமணர்கள் பாண்டியனிடம் மந்திரவலியால் தீக்கொளுவி அவனை விரட்டுவேராம் என்று கூறிப் பின் வஞ்சனையால் பிள்ளையார் அடியாரோடும் தங்கியிருந்த மடத்திற்குத் தீக்கொளுவிய ஞான்று அவ்வெப்பம் “பாண்டியனை யடைவதாக” என யுன்னிப் பாடப்பட்டது இப் பதிகம்.

உ. எத்தர்-வஞ்சிப்பவர். பத்திமன்-அன்புடை மன்னன்.

ச. எக்கர்-மாநதிரீகர். அட்டமூர்த்தி-யமானன் இருசுடர் ஐம்
பூதம் ஆகிய எட்டும் வடிவாக உள்ளவன். அருந்துட்
டர். பட்டிமன்-அறிவுடை மன்னன்.

டு. நண்ணலார்-பகைவர்.

சூ. பஞ்சவன்-பாண்டியன்.

எ. அங்கனான்-நெற்றிக்கண்ணை யுடையவன்.

அ. தூர்த்தன்-கெட்டவன். பார்த்திவன்-அருச்சுனன்.

க. தாலிஞன்-திருமால் (திருவிக்கிரமம் செய்தது) தூ-வலிமை.

காட்டுமா—பதிக வரலாறு.

ஆளுடைப்பிள்ளையார் சமணர்களை வாதிட வெல்லச்
சிலபெருமானுடைய திருவுளம் எவ்வாறுளதென்ற அறிவேம்
என்ற ஆலவாய் சென்ற “காட்டுமாவதரித்து” என்னும் பதி
கத்தைப் பாடி அவர் திருவுள்ளத்தை அறிந்துகொள்ளப் பாடப்
பட்டது இப்பதிகம்.

க. மா-யானை. உரி-தோல். உடல் போர்த்து-ஊமாறுக.
நாட்டம்-விழி. வேட்டு-விரும்பி. அமண்கையர்-சமண
சமய ஒழுக்கமுடையார், ஒட்டி-வென்று.

உ. மத்தயானை-மதம்பொருந்திய யானை. ஈருரி-புலால் மணம்
நீங்காத தோல். ஆலவாய்ப்பணி பொய்த்த-சிவத்
தொண்டினை மேற்கொள்ளாத. வன்றவவேடம்-ஊன்
றிய கொள்கையில்லாத தவவேடம், வலியில் நிலைமை
யான் வல்லுருவம் என்றார் வள்ளுவரும்.

ந. சாக்கியர்களையும் அமணர்களையும் பெண்ணை உருவடித்து
அவர்தம் (கொள்கைகளாகிய) கற்பை அழிக்கத் திரு
வுளம் என்கிறார்.

ச. ஒதிஒத்தறியா-நன்னெறிகளைப்படித்தலையும், வேத உண்மைகளையும் அறியாத. நீதியாக-சைவநெறி நிலைபெற்றிட

டு. வையமார்—உலகிற் பொருந்திய. செய்கையார் - செயல்களைப் பொருந்திய. கையீல் - இல் கருவிப்பொருட்டு. பைய - எளிதாக.

சு. நாறு-(பயிர்) நாற்று. தண்டலை-சோலை. தேறல்-தேன்வீறிலாத்தவம் ஒட்டு-வெற்றிபயவாத முயற்சியினைச் செலுத்துகிற.

ஏ. பண்டடித்தவத்தர் - பழைய அடியார்கள் போற்றிப் பயிலும். செண்டடித்து - செண்டினை அடிப்பதுபோல அடித்து

அ. ஏற்ற அவன்-ஏற்றவன் அகர்தொக்கது. பாக்கும்-பாவும். பாவர்-பாவிகள். காக்க-மறைந்துபோக.

க. மேலைஊடு-முத்திநெறி.

ய. கழி-உப்பங்கழி. மைந்தன்-வல்லமையுடையவன். செந்தென-செம்மையான வண்டுகள் ஒலிக்கும். தேன்-வண்டு.

வேதவேள்வி—பதிக வரலாறு.

சொக்கலிங்கப்மெருமானின் திருவுளத்தை அறிந்தபின்னர் சமணர்களை வாதிட வென்றழிக்கும்பொருட்டும், சிவநாமத்தையே பாப்பும் பொருட்டும் “வேத வேள்வி” என்னும் இத்திருபதிகம் அருளப்பட்டது.

க. ஆதமில்-பற்றுக்கோடற்ற.

உ. கைதவம்-குத, வஞ்சனை. மை-கருமை.

ங. மறை வழக்கம்-வேதநெறி. பறிதலை-மயிரீக்கியதலை. கை-ஒழுக்கம். பாயுடுப்பு-பாயினை உடையாக அணியும் சமணர்கள். மறி-மான்ருட்டி. உலாம்-விளங்குகின்ற.

ச. அறுத்தவங்கமாறாயின நீர்மையைக் கறத்த - ஆறகருகச்
செய்யப்பட்ட வேதாக்கங்களைப்பற்றி ஒழுகாது
வெறத்த. முறித்த வான்மதி-ஒளியையுடைய பிறைமதி.

ரு. விசிந்தன்-வேறப்பட்டவன்.

சு. விளி-மாய்வு, விளிமுட்டு சிந்தை-மாய்க்கும்படியான எண்
ணம்.

எ. விழலதென்னும்-பயனற்றதென்றுகூறும்.

அ. ஆற்றவாளாக்கர்-இராவணன் முதலியோர்.

க. அழுக்கு நீங்காத உடலாதலின் நீலமேனி என்று.
சீலம்-ஒழுக்கம். கோலம்-திருமேனியழகு.

ல. தென்ற-தெனிய.

கக. வாடல்மேனி-விரதங்களால் வருத்திய உடல்.

மானினோர்விழி — பதிக வரலாறு.

வாது செய்யவந்த அமணர்களின் பொருந்தாச் செய்கை
களைக் கண்டு மனம் புழுங்கிய மங்கையர்க்கரசி ஆறதலடையும்
பொருட்டுப் “பால்மணம் மாறாக் குழந்தை என்றுன்னிக் கவலற்க
ஆலவாயான் அருகினில் இருக்க அழுக்குடை அமணர்கள் தீங்
குப் பலியா” தென்று பாடப்பட்டது இப்பதிகம்.

க. பால்நல்வாய் என்க. பரிவு-துன்பம்.

உ. சங்கதபங்கம் - பொருந்தாமுறை. பாகதம் - மேலோர்
மொழி. கதக்கரி - கோபமுடையானை. மாசு-குற்றம்.

ங. வாதத்தின் தன்மையை முதலிரண்டடி கூறுகின்றது.

ச. சந்துசேனன் முதலிய பெயர்கள் அமணர்களின் பெயர்கள்.
ஆறுவது பாடலில் வருவனவும் அன்ன.

டு. உட்டிஞார்கினி-உட்டில் தங்கியிருக்கும் கிள்ளை. விருத்தம்-
செயல். சேட்டை-தீச்செயல்.

சு. மதுவொழிந்து-களிப்பின்றி.

எ. மத்தனம்-மறைவு (இரகசியம்). அநாயம்-அநியாயம். அந்த
னம் முதலிய அருகர்நெறி.

அ. அரக்கன்-இராவணன், திப்போலி-தழலண்ண வண்ணன்.
சிலிகன்-ஒழுக்கமுடையவர்கள்.

க. பூமகன்-பிரமன். ஓர்வரும்-ஆராய முடியாத. சாம
வத்தை - இறக்கும்நிலை. தலையைப்பறித்தல்-மொட்டை
யடித்தல்.

ய. இடுக்கு-தன்பம்.

கக. புகலிக்குமன்-சீர்காழியரசு.

மந்திரமாவது—பதிக வரலாறு.

பாண்டிய மன்னன் வெப்பு நோயைத் தீர்க்கமுடியாமல்
தவித்த அமணர்கள் நானும்படி அவர்கள் பங்கையும் அரசன்
வேண்டுகோளால் போக்கியபோது திருநீற்றின் மேன்மையைப்
புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டது இப்பதிகம்.

க. தந்திரமாவது-நூல்களாற் கூறப்படுவது.

ங. போதம்-அறிவு. சீதப்புனல்-தண்ணீர்.

ஊ. பரவ-துதிக்க.

ச. சேணந்தருவது-அழகிய நீண்ட வாழ்வினைத்தருவது.

டு. அந்தமாவது-முடிந்த பொருளாய் உள்ளது.

சு. அருத்தம்-பொருள். அவலம்-தன்பம். வானம்-வீடுபேறு.

எ. எயிலது-முப்புரம் அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

அ. பராவணம்-பரவும் வண்ணம். அராவணங்கும்-பாம்புகள்
நீண்டும் மேனி அல்லது பதஞ்சலி வணங்கும் மேனி.

க. எலஉடல். (வினைவயத்தான்) பொருந்திய உடல்.

ய. எண்டிசைப்பட்ட பொருளார்-திக்குப்பாலகர் முதலியோர்.

கக. தீப்பிணிமாயின-உடல் நோயுடனே பிறவிநோயும் போக
வின் பன்மை கூறினார்.

வீடலாலவா—பதிக வரலாறு.

அமணர்களை வாதிட வென்ற பிள்ளையார் ஆலவாய் அப்பன்
திருமுன் “ எல்லாப் பொருளுமாயும் விளங்கி நிற்கும் உன் திரு
வருள் திறத்தை எங்ஙனம் புகழ்ந்துகூறவேன்” என்ற வியந்து
பாடப்பட்ட பதிகம்.

க. வீடு அல்லால் அவா இலா-வீட்டின்பமல்லது வேறவிருப்ப
மில்லாத. காடலாலவாயிலாய்-சடுகாடன்றி அழகிய இட
மில்லாதவனே.

உ. எட்டிசைந்த மூர்த்தி-யமானன், இருசுடர், ஐம்பூதம் ஆய
எட்டும் திருமேனியாய் உள்ளவன்.

ங. சதுர்முகன் கபாலம்-பிரமாவின் தலையோடு.

எ. கருத்திலா இலங்கை மன்னனென இயைக்க.

அ. தாவணவ்விடை-தாண்டிச்செல்லும் அழகிய விடை.

- க. தீவணம் மலர்-செந்தாமரை, தூவணம்-வல்லமைபொருந்திய
தன்மை,
ய. தேற்றமில்வினை-நன்மை தீமை தெளியாத செயல்.
கக. பாயே கேள்வி-பார்த கேள்வி.

ஆலநீழலுகந்த — பதிகவரலாறு.

ஆலவாயப்பனைப் பாடித் துதித்து அவன் திருவிளையாடல்
களைப் பாராட்டித், திருவேகண்ட யாழ்ப்பாணருக்கு அருளிய
திறத்தை வியந்து, மகிழ்ந்து செல்லும்போது பாடப்பட்டது இத்
திருப்பதிகம்.

திருவியமகம்-அழகிய மடக்கு.

வந்த சொல்லே மீண்டும் அவ்வடியில் வருவதை மடக்
கென்ப.

க. முதல் இருக்கை இடம்-இறுதி இருக்கை. இருக்குவேதம்-
இவ்வாறே ஏனையவற்றிற்கும் மடக்கிற் கண்டுகொள்க.
பங்கன்-பாகத்தன். பங்கன்-துன்பத்தைத் தருபவன்.
களத்தன்-கண்டத்தன்.

உ. மாலை-திருமாலை. மாகன்-நிசையாயுள்ளவன். ஆனையே-
இடபத்தையே. ஆனை-யானை.

ங. அசிக்க-உண்ண. சிக்க-அகப்பட. அப்பனை - நீரையுடை
யவனே. அப்பனை-தந்தையே.

ச. கண்டன். அகண்டன்-பரம்பொருளாயுள்ளவன்.

ள. வெய்யவன் - சூரியன். மாசுணம் - பாம்பு - பாம்புக்குட்டி.
விண்ணுயே-வினையே.

அ. காளம்-நஞ்சு.

க. இடக்கை-ஒரு வாக்கியம்.

ய. புண்டரிகம்-புலி. புண்டரிகம்-தாமரை.

கக. அத்தன்-அப்பன். அத்தன்-பொருளாயுள்ளவன்.

திருநள்ளாறும்—திருவாலவாயும்.

திருஞானசம்பந்தர் மதுரையில் சமணரோடு செய்த வாத நிகழ்ச்சியில் அணல்வாதத்தின்போது தமது திருமுறையில் கயிறு சாத்த 'போகமார்த்த' என்னும் திருநள்ளாற்றுப் பதிகம் வந்தது. அப்பதிக எட்டைச் சமணரின் முன் தீயிலிட வேவாப் பச்சையாய் வினங்கித் தெய்வத் தன்மை காட்டிற்று. அத் தன்மையைப் பாராட்டித் திருநள்ளாற்றையடைந்து, "பாடகமெல் லடிப்பாவை" என்னுமிப் பதிகத்தையெடுத்து, அதில் "நள்ளாறுடைய நம்பெருமானே! தென்னவர்கோன்முன் அமணர் செய்த வாதிற்றீயிலிட பச்சையாக்கி யென்னுள்ளத் துனையாகித் திருவாலவாயின்கண் அமர்ந்தவாறு என்னை" என்று வினாவுரையாகப் பாடியருளினார்.

க: பாடகம்-ஒருவகைக் காலணி. குடகம்-கைவளை. ஆடக மாடம்-பொன்னூற்செய்த மாடங்கள்.

உ. திங்களம்போது-திங்களும் அழகிய மலரும் என்று கொள்ள வாம் அல்லாவிடின் (பிறைக்கண்ணி) என்றும்போல திங்களாகிய அழகிய மலர் என்றுமாம். நிலா முளைக் கும்-நிலவொளி தோன்றும். தம் கழகம்-அழகிய தமிழ் பயில் கழகம். நிலா முளைக்குஞ்சுதை என்று கூட்டுக.

ங. புண்ணியவாணர்-புண்ணியத்தைச் செய்து வாழ்கின்றவர். அண்ணல் இன் பாடல்-பெருமையும் இனிமையுமுடைய பாடல்.

ச. பூவினில் தோன்றும் வாசம், புனலின் அழகு, சந்தன நாற்றம் ஆகுமிவைகளோடு. நாவினிலிருந்து தோன்றும் பாடலையுமுடைய நள்ளாறென்க. ஆவினில் ஐந்து-பசுவின் பால் தயிர் நெய் கோமய கோசலம்,

ரு. வாசிகை-முடிமாலை. அவி-திருவழுது. அம்புதம் நால்களால் நீடுங்கடல்-மேகம் நான்கால் நீடிய கடல் என்க, இவ்வரலாற்றைத் திருவிளையாடற்புராணம் நான்மாடக் கடலான படலத்துக் காண்க.

க. நினை மனத்து வைத்துப் போகமும் நண்ணும் புண்ணியர் (அன்றியே) புணர்வுபூண்ட ஆகத்தையும் உடையவர் இவர்கள் சேரும் கடல் என்று கூட்டுக.

- எ. கொடுமழு-கொடிய தழல்வடிவமான இரும்பு உருண்டை.
நாவணம்-நாவின் நற்றன்மை. பூவண மேனி-பூவின்
நிறத்தையொத்த உடம்பு. ஆவணம்-கடைத்தெரு.
- அ. அலங்கல் நல்லார்கல்-ஒழுங்குடைய சான்றோர்.
- க. வென்றிப்பறவை-நண்டு அன்னம்.
- ஐ. சாக்கியர்-புத்தர். தடுக்குடைக்கையர்-சமணர்.

வேதியாவேதகீத — பதிக வரலாறு.

மதையின்கண் கோயில்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது
குண வேறுபாடுகளைக் கூறமுகத்தான் தனக்கு அருள்புரியுமாறு
வேண்டுவதைக் கூற எழுந்த திப்பதிகம்.

- க. விண்ணவர் அண்ண-தேவர் தலைவா. ஒருங்கி-நெருங்கி
- உ. நம்பனே-நம்பத்தருந்தவனே. நான்முதத்தாய் நாதனே-
நான்கு முகங்களையுடைய உலகை யின்ற தாயாகிய நான்
முகக் கடவுட்குத் தலைவனே. ஞானமூர்த்தி - அறிவு
வடிவானவனே! 'பொன்னே' யென்பது இடைக்
குறை. ஏசற்று-குற்றமற்று. பெயர்த்து என்பது பேர்த்
தென விகாரமாயிற்று.
- ச. செய்ய-சிவந்த. கமலபாதம்சேரும் மாதேவர்-தாமரைக
ளாகிய திருவடிகளைச் சேரும் பெருமை தங்கிய தேவர்.
மையணிகண்டம்-கருமை அழகுசெய்யும் கண்டம். மான்
மறி-மானாகிய மறி இருபெயரொட்டு.
- ரு. வெண்டலை - பிரமகபாலம். மிகவுழர்பலி-மிக்குப் பெருகும்
பிச்சை. இறைவன் யாசித்தாரே யல்லாமல் யாசித்த
பொருளை உண்ணவில்லை, சொல்லப்போனால் உண்டது
நஞ்சதான் என்பது. முன்னமேயே உன்னை நினைய
மாட்டாத குற்றமுடையேனது உள்ளமானது நிறைய
எனக்கு அண்மையில் நெருங்கியவனே அருள்செய் என்
பது கருத்து. பளகு-குற்றம்.
- ஈ. எஞ்சலில் புகல்-குறைதலில்லாத புகலிடம். நற்பொருட்
பதம்-நற்பொருளாகிய நிலை.

எ. குழகன் - இளையோன். மாத்தாயுள்ள அழகனே - உலகி
உள்ள அழகுக்கெல்லாம் மாற்றாய் உள்ளவனே !

அ. சித்தம் செறிவன வைத்து - மனத்தகத்து நின் புகழைச்
செறிந்தா லொப்ப வைத்து. மறிகடல் சுண்ணன்பாகா-
மறிந்து விழும் கடல்போலும் நிறமுடைய திருமாலைப்
பக்கத்தில் வைத்துள்ளவனே. உமை திருமாலின் சாயை
யாதலின் இவனும் உறினர்.

க. திருவானைக்காவலில் சிலந்தியானது தன்னுடைய வாயின்
நூலால் பந்தர் செய்து இறைவனுக்கு நிழ லீர்த்தது.
அதன் பந்திக்கு இரங்கி இறைவன் அருளினர். சிலந்திக்
கும் அருளிய நின்னருள் எனக்குத் தின் ன மா க க்
கிடைக்குமென்று எண்ணிக் காண்பதற்கு வருந்தினேன்,
ஆதலின் ஆலவாயில் அமர்ந்துள்ள இறைவனே அருள்
செய் என்பது கருத்து.

ய. பொடி-நீறு. பொல்லாக் குரம்பை-பொல்லாத உடல். புந்தி-
அறிவு. பொல்லா வுடலில் அறிவைச் செலுத்தி நின்
தான்களைப் பற்றிக்கொண்டு பிதற்றியிருக்க மாட்டேன்.
விராவில் பிறவியை யொழிக்கும் அருளைச் செய்ய
வேண்டுமென்பது கருத்து.

முனைத்தானை—பதிக வரலாறு,

திரு ஆலவாயில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனைப் பலவா
ருகப் புகழ்ந்து சித்திக்கப்பெற்ற பேற்றை வியந்து மகிழ்ந்து
பாடப்பட்டதிப்பதிகம்.

க. முகிழ்வெண்டிக்கன்-தோன்றிய இனம்பிறை வல்லசார்
புரங்கன்-முப்புரம். சுசோம்-கொடியஅம்பு. நீருத்
துவள-நீருகி நிலையறிய. முத்தமுறுவல் - முத்துப்
போன்ற பற்கள்.

உ. பொடிசெய்தல் - நீருகச்செய்தல். பழனத்தான்-திருப்
பழன நகரையிடமாகவுடையவன். பானீற்றானை-பால்
போலும் வெண்ணீறணிந்தவனே. சடைக்கற்றையுண்
ணிலவு-சடைத்தொருதியின் உள்னே விளங்கும்.

Q23: 38.21195
N50

உ. நீர்த்திரள்-கக்கை, கிலமருவி நீரோடை - நிலத்தைப் பொருத்தி அக் கக்கையோட. காற்றிரள்-காற்றின் தொகுதி.

ச. வரியரவக்கச்சு-பொறிகளையுடைய பாம்பாசிய பட்டிகை. ஊனம்-குற்றம்.

ரு. ஒற்றை வெண்பிறை-ஒன்றாகிய வெண் பிறை.

சு. மூவனை-எல்லாரினும் மூத்தவனை. மூவாமேனி-அழியாத உடம்பு. பாவனை-பாலியிருப்பானை படியெழுதலாகா மங்கை-ஒப்பாக வரையவும் முடியாத அழகமைந்த உமை. மேவனை-பொருத்தியவனை.

ஊ. தூநெறி-தூயவழிகள் அதாவது நன்னெறிக ளென்றபடி எவ்வி-இரவு. மறத்தார்-நன்னெறிகளை மறத்தவர்.

ஜ. வாயனை மனத்தானை மனத்துணின்ற கருத்தானை-வாயாகவும், வாயின்கண் நின்ற சொல்லாகவும், மனமாகவும். மனதின்கண்ணின்ற கருத்தாகவும் உள்ளவனை. சேபனை -தொலைவாகவுள்ளவனை.

கூ. பாவம் பகைச்சுடராய் அறுப்பான்-பாவத்திற்குப் பகையாகிய சுடராய் நின்ற அதனைப்போக்குவான். பழியிலி-பழிப்பு இல்லாதவன். வகைச்சுடராய்-முப்புரமுழிக் கத்தக்க வன்மைத் தன்மை அமைந்த தீயாய் நின்ற.

ல. தாபித்திருந்தான்-வைத்திருந்தானை. துலையாக-ஒப்பாக. தோன்றாதார்-பவைர். துவள-கிலகெட. கிலை-வில்.

கக. துர்த்தன்-தீநெறிச்செல்வோன். தோண்முடிபத்திறத் தான்-தோள்கள் பத்தும் முடியுடன் நெரிய அழுத்திய வன். பார்த்தன்-அருச்சுனன். பரிந்தான்-அன்புசெய்தான். பாசுபதம்-ஒருவகை ஆயுதம். அத்தன் (என்பது ஆத்தனென நீண்டது) பொருளாக வுள்ளவன்.

77272

கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், கரந்தை.

8B

4-43

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தன் வருக! யாவருக்கு முன்னேன் வருக! முப்புவன்
முதல்வன் வருக! முன்னுரை முன்னுன் வருக! மறைமுடிவில்
அத்தன் வருக! அகரவயி ரனையான் வருக! நலனளிக்கும்
ஐயன் வருக! அகரமளித் தருள்வான் வருக! ஆகமநூல்
கத்தன் வருக! கருதுர்தம் கருத்தன் வருக! கலப்புணர்த்துங்
கையன் வருக! அருளுருவக் காளை வருக! கவின்றுபொலி
சித்தன் வருக! கோழுத்திச் செல்வன் வருக! வருகவே
திகழ் சீர்க் குரு அம்பலவாண தேவன் வருக வருகவே.

மெய்கண்டார் திருமரபு வாழ்க.